

Butlletí del Gremi



**La vaga de
Màlaga paralitza
la construcció a
Andalusia**

4



**El sector negocia
l'ampliació de
Xarxa Natura
2000**

13



**Entrevista a
Maria Comellas,
Directora
General de
Qualitat
Ambiental**

20

El sector fa un esforç per subministrar el material necessari a Girona



Domènec Espadalé, Pasqual Roca, Quim Roca i Jaume Puig van presentar l'acte.

El Gremi d'Àrids va celebrar l'1 de febrer passat la seva Assemblea territorial a Girona amb la presència d'unes 30 empreses agremiades. L'encarregat d'obrir l'acte va ser Pasqual Roca, president del Gremi, mentre que Núria Arnay, directora del Servei Territorial de Treball i Indústria a Girona i Santiago Santomà, cap de la Secció de Mines a Girona van fer el tancament. Durant l'Assemblea també van

va oferir la seva col·laboració per tal que les activitats extractives "siguin, no només una cosa acceptada, sinó desitjada". En aquest mateix sentit, Pasqual Roca va recordar que "una pedrera ben utilitzada és un bé per a la societat, tan plena com buida". La directora es va mostrar preocupada per la imatge que les explotacions mineres tenen en el seu entorn. Per aquest motiu, Arnay va expressar la importància de la

Arnay va expressar els seu desig que "les explotacions mineres es vegin com un benefici"

intervenir Jordi Torra, Domènec Espadalé, Joaquim Roca i Jaume Puig de part del Gremi d'Àrids de Catalunya.

Durant la seva intervenció, Núria Arnay va destacar la importància del sector dels àrids pel conjunt de l'economia i va expressar el seu desig que "les explotacions mineres es vegin com un valor afegit, com un benefici pel municipi". Arnay

integració en el territori de totes les activitats extractives, per tal que no es percibin com un problema.

D'altra banda, Arnay va admetre la necessitat "d'anar més de pressa i agilitzar els tràmits administratius". Per aquest motiu, segons va explicar Arnay, s'ha realitzat una reestructuració de la secció de Mines que s'havia traduït en la recu-

Editorial

LA SITUACIÓ DEL SECTOR A GIRONA



Des de fa un temps, el nostre Gremi venia insistint en què podria arribar a donar-se una situació de falta de material a les comarques gironines. Ja a

finals dels anys noranta, un estudi fet per Mines de la Generalitat advertia que, si no canviava la tendència a no deixar obrir noves pedreres, a finals del 2005 les corbes d'oferta i demanda es creuarien. Aquesta situació ja ha arribat a Girona, on la falta d'àrids és notable.

Algú pot argumentar que les previsions més pessimistes de falta de material a les obres no s'han complert, ja que no s'ha arribat a parar cap obra en execució. Però quina és la realitat del sector en aquests moments? Que les obres s'acaben subministrant gràcies a la professionalitat de les empreses implicades i a unes creixents distorsions de mercat.

Les graveres gironines estan gairebé esgotades i, degut a la impossibilitat de renovar molts dels permisos d'extracció, els àrids s'estan transportant de molt més lluny d'on hauria de ser raonable. Això significa que cada cop hi ha més camions a les carreteres, amb uns 3000 viatges diaris a la demarcació. Evidentment, aquesta pràctica fa augmentar els costos de transport dels materials, però també genera problemes ambientals. Tots hem sentit a parlar del Protocol de Kyoto, del problema que generen les emissions de CO₂; doncs bé, el transport és el culpable del 60% d'aquestes emissions.

El volum de demanda actual de la demarcació de Girona és tant gran (més de 7,8 milions de tones anuals) que, a voltes, els àrids han de venir fins i tot de Barcelona o Lleida. Aquest fet era perfectament previsible. Nosaltres ja aviem avisat, però l'Administració feia ulls clucs i permetia, per exemple, que l'ACA prohibís pràcticament la renovació dels estocs de reserves d'àrids de la majoria de gra-

veres de tota la província. Després d'anys de negociació entre el Gremi i l'ACA per intentar solucionar el problema, no s'ha arreglat res, les grans obres han arribat, i l'únic que ha aconseguit l'ACA és que les constructors d'obra pública s'afartin de fer préstecs il·legals de materials a les muntanyes i camps propers a les obres. Per cert, on són els plans de restauració d'aquestes extraccions que la Llei sí que ens exigeix a nosaltres?

Des del Gremi podem parlar tant segurs de l'arbitrarietat de les mesures de l'ACA perquè fins i tot el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ens ha donat la raó. En una recent sentència, diu que l'ACA no té cap criteri científic per prohibir les extraccions d'àrids. Durant el procés de converses, el Gremi ja va aportar estudis tècnics fets per la UdG i la UPC on es veia clar que la postura de l'ACA era totalment injustificada.

Els últims estudis tècnics realitzats per l'ITEC ens diuen que, si seguim amb els ritmes de consums actuals, a la demarcació de Girona tenim reserves de material per uns 12 anys. Tan mateix, que existeixin aquestes reserves a nivell teòric no vol dir que les empreses puguin subministrar tot allò que se'ls demana. No tots els materials serveixen per a tot, ni les capacitats de producció d'una comarca poden augmentar amb tanta facilitat.

Afortunadament, el Govern de la Generalitat ha creat un Consell Assessor d'Àrids, des d'on s'estan fent els estudis tècnics per planificar els subministres estratègics d'aquests d'àrids que Catalunya necessita per fer les seves infraestructures. Però, aquests treballs racionals per mirar d'anticipar-nos amb consens als problemes, i fer el sector més sostenible econòmicament i ambientalment, de poc serviran si alguna agència governamental, amb una visió parcial de la realitat, es dedica a posar pals a les rodes de les solucions que s'han trobat.

Jordi Torra

Vicepresident del Gremi per Girona

Crèdits

Publicació del Departament de Comunicació del Gremi d'Àrids de Catalunya.

Rambla Catalunya, 127, 3r 1a

08008 Barcelona

Tel. 93 415 64 83

Fax 93 415 66 09

premsa@gremiarids.com

gremiarids@gremiarids.com

www.gremiarids.com

Redacció: Mariluz Sánchez

Maquetació: Núria Esparza

Correcció: Delegació d'Osona del Consorci de Normalització Lingüística de Catalunya

Impressió: Cevagraf, S.C.C.L.

© Copyright. Drets reservats.

Difusió: gratuïta.

El Gremi d'Àrids de Catalunya autoritza a reproduir qualsevol dels seus textos o il·lustracions sempre que se'n citi la procedència.

D.L.B.-31.411/2000



Núria Arnay i Santiago Santomà van tancar l'Assemblea.

peració de les competències mineres a Girona. Això ha suposat una reorganització dels recursos humans i materials per tal d'aconseguir acostar el servei al ciutadà. A més, Arnay va destacar la importància de la comissió interdepartamental, creada per "coordinar i agilitzar els tràmits". Tal com va explicar la directora del Servei Territorial, la comissió està preparant una llei de mines catalana que

hauria un important dèficit de producció d'àrids. En el cas concret de les comarques gironines, les reserves es podrien esgotar en un període d'entre deu i dotze anys.

Així doncs, si en els propers anys no es concedien noves llicències i ampliacions, no només s'acabarien les reserves autoritzades, sinó que les pedreres que enca-

Pasqual Roca : "Una pedrera ben utilitzada és un bé per la societat"

hauria d'agilitzar els processos administratius. La llei també recolliria aquesta idea de millorar la imatge de les activitats mineres.

D'altra banda, un dels temes centrals de l'Assemblea va ser la relació del Gremi amb l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA). El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha estimat el recurs contenciós administratiu interposat per una empresa agremiada contra l'acord relatiu a l'ordenació de les extraccions d'àrids als aqüífers del delta del Fluvià i de la Muga. D'aquesta forma, tal com deia la sentència, el TSJC va declarar "nul de ple dret" l'acord, perquè l'ACA no tenia potestat reglamentària.

En una altre punt de l'ordre del dia, es va parlar del problema del subministrament d'àrids a les comarques gironines. Tal com es va explicar durant l'Assemblea, segons dades de l'ITEC (Institut Tècnic de Catalunya), l'any 2015 a Catalunya hi

ra tinguessin material no donararien l'abast per extreure'l i subministrar-lo.



Unes 30 empreses van assistir a l'acte.

Durant l'Assemblea es va mostrar la preocupació del sector per la renovació de reserves d'àrids i es van discutir les possibles estratègies i accions que s'haurien de seguir per poder trobar una solució a aquestes qüestions.

Un altre tema tractat durant l'Assemblea va ser l'ampliació de Xarxa Natura 2000. En aquest sentit, el Gremi va anunciar que, tot i que s'han acceptat 16 de les al·legacions presentades contra la Xarxa, encara es continua negociant amb l'Administració. I és que les explotacions incloses en aquest projecte han vist com s'han posat en perill les seves expectatives de futur.

Finalment, el president del Gremi d'Àrids de Catalunya, Pasqual Roca, i el president del Gremi d'Àrids de Girona, Jordi Torra, van fer una valoració general de la situació del sector. Pasqual Roca va destacar les millores que han dut a terme totes les empreses agremiades, la qual cosa ha significat un increment del nivell de professionalitat en tot el sector. A més de felicitar les empreses per aquest fet, el president va animar a tots els socis a seguir treballant en aquesta línia.

També es va qualificar com a positiu el reconeixement del sector extractiu per part de les administracions. Una mostra d'això són les entrevistes que el Gremi ha pogut mantenir amb els diferents representants de l'Administració. Així per exemple, durant tot el mes de desembre, el Gremi s'ha entrevistat amb diferents polítics per parlar sobre el projecte d'ampliació de Xarxa Natura 2000.

Una vaga dels àrids a Màlaga paralitza la construcció

El 28 de novembre passat, els treballadors de les pedreres d'Alhaurín de la Torre (Màlaga) van començar una vaga indefinida que va durar 47 dies i va deixar sense àrids tota la província, paralitzant, així, el sector de la construcció. La causa va ser una sentència del Tribunal Superior de Justícia d'Andalusia (TSJA), que obligava a tancar quatre activitats extractives argumentant que aquestes no tenien la preceptiva llicència d'activitat, ja que aquesta no complia tots els aspectes formals.

El TSJA donava un termini de dos mesos a les pedreres per regularitzar la seva situació davant l'ajuntament d'Alhaurín. Però el problema va sorgir quan les empreses van voler arreglar la seva situació. Llavors, tal

com explica Maria Teresa Mancera, secretaria gerent de l'Associació d'Empreses Extractives de Màlaga (AEEM), "les empreses es van trobar amb el problema que la nova normativa urbanística de l'ajuntament prohibeix l'ús extractiu per noves pedreres". D'aquesta forma, tot i els reiterats intents per aconseguir la llicència d'activitat, les empreses no van poder obtenir-la i l'a-

El sector de la construcció va ser el més directament afectat, amb la presentació de 25 expedients de regulació i més d'un miler de treballadors a l'atur degut a la falta de matèria prima

juntament va fer efectiva la sentència del Tribunal Superior de Justícia, ordenant el tancament de les pedreres.

Això suposava l'acomiadament dels 200 treballadors de les explotacions que,

veient com perillaven els seus llocs de treball, van convocar una vaga indefinida emparats pel sindicat CCOO.

A aquesta vaga s'hi van sumar tota la resta d'explotacions d'àrids de la província com a mostra de solidaritat i recolzament a la situació que s'estava vivint a Alhaurín de la Torre. Maria Teresa Mancera explica que

"l'escassetat d'àrids es va fer evident als pocs dies de començar la vaga. El sector de la construcció, motor de l'economia malaguenya, va ser el més directament afectat, amb la presentació de 25 expedients de regulació i més d'un miler de tre-



balladors a l'atur com a conseqüència de la falta de matèria prima”.

El desproveïment d'àrids va arribar a paraitzar 45.000 vivendes en construcció. Només a la província de Màlaga es van haver d'aturar més de 2.000 obres degut a la falta d'àrids i el sector de la construcció en el seu conjunt va perdre uns 600 milions d'euros durant la vaga. L'ampliació de l'aeroport de Màlaga, la construcció del metro, les obres del AVE i les del port de Màlaga van estar parades degut a la falta de subministrament de les matèries primeres necessàries per realitzar l'obra. Davant aquesta situació, el

El desproveïment d'àrids va arribar a paraitzar 45.000 vivendes en construcció.

sector de la construcció va convocar també una vaga recolzant la regularització de l'activitat minera.

Per tal d'entendre aquesta situació, caldria aclarir que les pedres d'Alhaurín de la Torre subministren des de fa més de 30 anys entre el 70% i el 80% de l'àrid que es consumeix a la Costa del Sol i gairebé la totalitat del que consumeix l'àrea metropolitana de Màlaga. Així doncs, com a conseqüència d'aquesta falta de material, també es van veure afectades, per exemple, l'ampliació del port Bahía d'Algeciras i també les obres municipals de La Línea. Però la vaga no només ha tingut efectes sobre el sector de la

construcció, sinó que les repercussions han anat molt més enllà, afectant milers de treballs indirectes generats per aquestes explotacions, com són els tallers de maquinàries, els transportistes i les formigoneres, entre molts altres. Tal com va declarar José Prado, president de la Asociación de Constructores y Promotores de Màlaga (ACP), l'impacte econòmic del tancament de les pedreres va ser de 16 milions d'euros diaris, només en construcció. A aquesta xifra caldria afegir-hi, a més, el danys a les empreses auxiliars esmentats abans.

Després de 47 dies de vaga, finalment, les administracions implicades i les empreses afectades, van signar un document per desbloquejar la situació. L'acord, explica Maria Teresa Mancera, “consisteix en l'elaboració per part de les empreses afectades d'un únic projecte de restauració i reforestació de la serra d'Alhaurín de la Torre, circumscrit geogràficament a les zones afectades per les explotacions clausurades per la sentència judicial. El projecte té

Josep Uriol: “Es restaurarà, reforestarà, y posarà en valor el sòl afectat per les antigues explotacions mineres”.

una durada de set anys prorrogable per tres més i el producte obtingut per les empreses com a conseqüència de l'exercici d'aquestes activitats de restauració, podrà ser comercialitzat lliurement per elles”.

Per la seva banda, Josep Uriol, director de Materials de la societat Financiera y Minera, una de les empreses afectades per la sentència de tancament, explica que el que es farà és “restaurar, reforestar, y posar en valor el sòl afectat per les antigues explotacions mineres”.

D'altra banda, mitjançant aquest acord s'han establert tota una sèrie de mesures compensatòries pel poble d'Alhaurín, que les empreses finançaran o executaran. Entre aquestes mesures es troba, per exemple, la reforestació d'aquelles zones que determini el municipi amb 16.000 arbres, o la creació d'una borsa de treball que afavoreixi l'accés als veïns d'Alhaurín al mercat de treball de les activitats extractives de la zona.



Fotografies cedides pel Diario de Màlaga – Costa del Sol.

El sector continua negociant l'ampliació de Xarxa Natura



El Gremi ha tingut entrevistes amb Ramon Luque i Carmina Llumà (esquerra) i Xavier Vendrell (dreta).



El Gremi d'Àrids continua negociant amb l'Administració l'ampliació de Xarxa Natura 2000 a Catalunya. El Gremi ja va presentar, el 30 de juny passat 38 al·legacions contra l'ampliació de Xarxa Natura proposada pel Departament de Medi Ambient i Habitatge (DMAH). De les 38 al·legacions, 16 han estat acceptades. Tot i aquest avenç en les negociacions, el Gremi encara està molt preocupat per l'ampliació de la Xarxa, ja que les explotacions incloses en el projecte han vist afectades les seves expectatives de futur.

Respecte a la qüestió què Catalunya no ha assolit els percentatges demanats per la UE, a les gràfiques de la pàgina següent (extretes del número 10 de la revista de la UE *Natura 2000*) es pot veure clarament com gairebé cap país ho ha complert. Més concretament, podem dir que, en el cas de les aus estepàries, només quatre països han arribat als mínims exigits per la UE, mentre que

El nostre país és clarament capdavanter en percentatge de territori protegit

en el cas dels Llocs d'Interès Comunitari (LIC), un únic país ha assolit els percentatges demanats. Per tant, el fet que Catalunya no arribi a aquests mínims europeus no és un cas aïllat, sinó que s'inclou en un marc general en el qual només un nombre ben reduït de països ha complert les exigències de la Unió Europea.

D'altra banda, si comparem com han aplicat cadascun dels estats membre la normativa de la Unió Europea sobre Xarxa Natura, veurem com el nostre país és clarament capdavanter en percentatge de territori protegit. Així, per exemple, mentre que Espanya destina un 22,6 % als Llocs d'Interès Comunitari, països veïns com França o Itàlia només protegeixen un 6,9 % i un 13,9 %, del territori, respectivament.

Segons aquests mateixos gràfics, Espanya està entre els països que més progressos ha fet per tal d'adequar-se a Xarxa Natura.

Pel que fa a les Zones d'Especial Protecció, Espanya protegeix 86.537 km², mentre que Itàlia, un país amb característiques ambientals similars al nostre, només protegeix 24.865 km². Continuant amb el paral·lisme anterior, en el cas dels Llocs d'Interès Comunitari, Espanya ha proposat incloure a la Xarxa Natura 2000 119.112 km², mentre que Itàlia ha proposat incloure'n 43.977 km².

Per tots aquest motius, el Gremi ha tingut un seguit de reunions amb diversos representats de l'Administració per tal de trobar una solució a aquesta qüestió i exposar la visió del sector sobre aquest problema. Així doncs, el Gremi s'ha entrevistat dues vegades, durant els mesos de maig i desembre, amb Ramón Luque,



El Gremi s'ha reunit amb Ernest Maragall

SPECIAL PROTECTION AREAS						
Member State	Number of sites	Total area (km ²)	Terrestrial area (%)	Number of marine sites	Marine area (km ²)	Progress
BELGIË/BELGIQUE	229	2,964	9.7	0	0	
ČESKÁ REPUBLIKA	38	6,936	8.8	—	—	↑
DANMARK	113	14,709	5.9	59	12,173	
DEUTSCHLAND	497	32,080	6.4	17	9,171	
EESTI	67	12,063	12.5	26	6,394	
ELLAS	151	13,703	10.1	4	405	
ESPAÑA	502	86,537	17.0	20	574	↑
FRANCE	193	16,546	2.6	52	2,225	↑
IRELAND	131	2,815	2.9	66	810	
ITALIA	503	24,865	8.1	13	396	
KYPROS	2	108	1.2	0	0	
LATVIJA	97	6,751	9.6	4	520	
LIETUVA	40	3,570	5.5	0	0	
LUXEMBOURG	12	139	5.4	—	—	
MAGYARORSZÁG	55	11,376	12.2	—	—	↑
MALTA	6	8	2.4	0	0	
NEDERLAND	77	10,109	12.5	7	4,913	
ÖSTERREICH	94	9,275	11.1	—	—	
POLSKA	72	33,156	7.8	3	8,794	
PORTUGAL	50	9,956	10.1	10	622	
SLOVENIJA	27	4,656	23.0	1	3	
SLOVENSKO	38	12,295	25.2	—	—	
SUOMI	452	28,373	6.8	65	5,511	
SVERIGE	509	28,648	6.2	107	3,017	
UNITED KINGDOM	257	14,909	5.8	5	749	
EU	4,212	386,547		459	56,277	

For further information contact: Michael O'Brien, DG ENV.B.2 for SPA classification.

totally insufficient
 incomplete
 largely complete
 recent significant progress

SITES OF COMMUNITY IMPORTANCE						Member State
Number of sites	Total area (km ²)	Terrestrial area (%)	Number of marine sites	Marine area (km ²)	Progress	
278	3,221	10.0	0	0		BELGIË/BELGIQUE
864	7,244	9.2	—	—	TBE	ČESKÁ REPUBLIKA
254	11,136	7.4	118	7,959	↑	DANMARK
4,596	53,123	9.8	46	18,034	↑	DEUTSCHLAND
509	10,591	15.9	34	3,419	TBE	EESTI
239	27,641	16.4	102	5,998		ELLAS
1,382	119,122	22.6	88	5,191	↑	ESPAÑA
1,222	42,675	6.9	88	5,000		FRANCE
413	10,561	10.2	92	3,386		IRELAND
2,255	43,977	13.9	162	2,227		ITALIA
26	510	5.0	5	50	TBE	KYPROS
331	7,651	11.0	6	556	TBE	LATVIJA
276	1,409	2.1	1	20	TBE	LIETUVA
47	383	14.8	—	—		LUXEMBOURG
467	13,025	14.0	—	—	TBE	MAGYARORSZÁG
23	39	12.5	0	0	TBE	MALTA
141	7,509	9.5	24	3,553		NEDERLAND
164	8,884	10.6	—	—		ÖSTERREICH
192	13,124	4.2	0	0	TBE	POLSKA
94	16,503	17.4	23	490		PORTUGAL
259	6,360	31.4	3	0.2	TBE	SLOVENIJA
382	5,739	11.8	—	—	TBE	SLOVENSKO
1,660	47,932	12.7	94	5,142		SUOMI
3,903	62,356	13.6	320	5,833	↑	SVERIGE
610	25,100	6.5	42	9,109		UNITED KINGDOM
20,587	545,815		1,249	76,150		EU

totally insufficient
 incomplete
 largely complete
 recent significant progress
 TBE to be evaluated in context of biogeographical schemes

For further information contact: Michael O'Brien, DG ENV.B.2 for proposed SCIs

Gràfiques extretes de Revista Natura 2000, editada per la UE (Número 19, Novembre del 2005, Pàgines 8 i 9).

director general de Medi Natural del Departament de Medi Ambient i Habitatge.

També s'han tingut converses durant tot el mes de desembre amb Joaquim Nadal, conseller de Política Territorial i Obres Públiques i amb Carmina Llumà, secretària general d'aquest mateix Departament.

S'han acceptat 16 de les 38 al·legacions presentades pel Gremi

ment. El Gremi s'ha reunit, a més, amb el Conseller d'Economia i Finances Antoni Castells; amb Apel·les Carod Rovira, Secretari de Coordinació Interdepartamental; amb Ernest Maragall, Secretari del Govern, i amb Xavier Vendrell, Secretari del Conseller Primer. D'altra banda, el Gremi ha organitzat diverses xerrades informati-

ves per als seus agremiats a diferents llocs del territori. Tal com afirma Jaume Puig, gerent del Gremi d'Àrids de Catalunya, "les activitats extractives són perfectament compatibles amb la protecció del territori". En aquest sentit, seria important recordar que Catalunya és pionera en la restauració de pedreres. Concretament, des de 1981, és vigent a Catalunya la Llei sobre restauracions i, ara per ara, les empreses catalanes tenen dipositats més de 60 milions d'euros en avals per tal de garantir aquestes restauracions.

Però el sector no només compleix la Llei, sinó que s'esforça cada dia més per millorar totes aquelles pràctiques que potser aquelles persones que tenen una pedrera a prop, poden trobar més molestes. Així doncs, cada cop es prenen més mesures per reduir els nivells de pols o es construeixen pantalles per evitar l'impacte visual de les explotacions.

El Gremi participa en el Reglament de la Llei d'urbanisme

El Gremi d'Àrids de Catalunya participa activament en el redactat del Reglament de la Llei d'urbanisme. El Decret legislatiu 1/2005, de 26 de juliol, d'acord amb el qual s'aprova el text



refós d'aquesta Llei, estableix l'aprovació d'aquest Reglament, que ha de desenvolupar integralment la Llei. Amb la seva col·laboració, el Gremi vol intentar solucionar tots aquells problemes que la Llei d'urbanisme no arregla o deixa poc clars. Per aquest motiu, el Gremi ha redactat un informe en el qual s'analitzen algunes de les principals necessitats de la indústria extractiva, a efectes de la reglamentació urbanística. A més, l'informe inclou una proposta amb possibles solucions per cobrir d'una forma adequada aquestes necessitats.

La Llei 2/2002 d'urbanisme va ser modificada a principis de l'any passat. Un dels principals canvis que va incloure, va ser que es tinguessin en compte, per primer cop, les activitats extractives com un ús propi del sòl no urbanitzable. A més, gràcies a aquesta modificació, activitats com el rentatge d'àrids, la fabricació de formigó, etc. es poden realitzar dins la mateixa explotació d'àrids. Això és degut al fet que la Llei permet que la primera transformació i selecció dels recursos es realitzi dins de la mateixa activitat extractiva, sempre que el fet de fer-ho allà comporti un impacte ambiental menor.

La Llei també inclou la possibilitat que els ajuntaments elaborin plans especials per a les activitats extractives. D'altra banda, però, la nova normativa complica encara més els tràmits administratius, ja que es demanen nous informes que cal afegir a la llarga llista dels que ja es requerien abans.

El reglament vol solucionar els problemes que la Llei deixa pendants.

Joan Franquesa, reelegit president de FECOCAT

Joan Franquesa i Cabanes va ser reelegit com a president de la Federació Catalana la Indústria, el Comerç i Serveis de la Construcció (FECOCAT) durant l'Assemblea General que va tenir lloc el dia 1 de desembre passat. La resta de càrrecs de

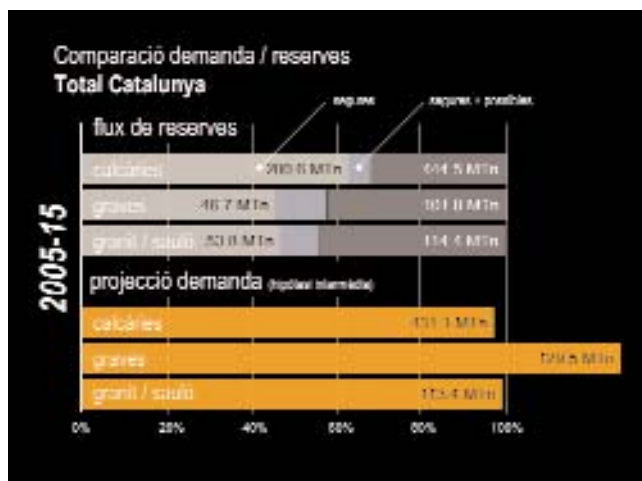
Junta també van ser renovats per unanimitat pels propers dos anys. Joan Franquesa és també vicepresident del Gremi d'Àrids i forma part de la Junta Directiva del FC Barcelona, entre altres càrrecs d'importància.



Durant l'Assemblea es van tractar diferents temes, com la correcta transposició de les directives de control dels terminis de pagaments de béns i serveis entre empreses. Aquesta és una de les reivindicacions històriques de FECOCAT ja que, tal com afirma Franquesa, la transposició "obliga els petits empresaris a acceptar les imposicions de les grans empreses si no volen perdre l'adjudicació del contracte". Això és degut a que la transposició subroga el termini de 30 dies i el pagament d'interessos al fet que es produeixi un pacte entre les parts contractants, la qual cosa situa els petits empresaris en una situació d'inferioritat. Per aquest motiu, la Federació demana que es limiti aquesta possibilitat de pacte ja que no es produeix "entre iguals", i que es reformi l'article 116 de la Llei de contractes de les administracions públiques.

Franquesa també és vicepresident del Gremi d'Àrids.

Es fa necessari renovar les reserves si es vol satisfer la demanda d'àrids



A les gràfiques de l'ITEC es pot veure l'evolució de les reserves i la projecció de la demanda i l'oferta en els propers 10 anys.

En la darrera reunió del Consell Assessor d'Àrids, celebrada el 15 de desembre passat, l'ITEC va presentar noves dades sobre les perspectives de futur del sector. Segons aquestes primeres conclusions, l'any 2015 hi haurà un important dèficit de producció d'àrids. Això vol dir que en deu anys les activitats extractives que quedin obertes no tindran capacitat d'explotar l'àrid necessari per subministrar les necessitats del país.

Així doncs, si en els propers anys no es concedeixen noves llicències i ampliacions, no només s'acabaran les reserves autoritzades, sinó que les pedreres que encara tinguin material no donaran abast per extreure'l i subministrar-lo. Aquest fet es veu clarament il·lustrat en els gràfics de la part superior. Per exemple, en el cas de la pedra calcària la capacitat de producció de les pedreres a Catalunya passarà dels 37,8 milions de tones de l'any 2005 a tan sols 16,6 milions de tones el 2015. Així, tot i que hi ha uns 445 milions de tones de reserves autoritzades de calcària per als propers deu anys, només es tindrà capacitat per explotar-ne 304 milions, una xifra molt per sota de la demanda d'àrids prevista.

En el cas de les graveres es passarà de poder produir-ne 11,6 milions de tones a poder-ne produir només 1,7 milions l'any. Finalment, si parlem de les pedreres de granit i sauló, podem observar una situació similar: es passa de tenir capacitat per produir-ne 10,8 milions de tones a poder produir-ne 2,9 milions.

Per tant, si no es concedeixen noves llicències i ampliacions, totes les reserves autoritzades de Catalunya s'aniran concentrant en tan sols unes poques empreses que no tindran capacitat per explotar la quantitat d'àrid exigida per la demanda. A més, segons reflecteixen les dades de l'ITEC, el 2015 s'hauran esgotat totes les reserves autoritzades a Catalunya.

Això podria tenir un greu impacte en el conjunt de la societat, ja que l'àrid és el segon material que més es consumeix després de l'aigua. Per tant, la falta de material no només afectaria a la construcció sinó també a altres sectors ja que, per exemple, els xips d'ordinador, la pasta de dents o fins i tot les aspirines tenen com a un dels seus components bàsics l'àrid.

El Gremi visita instal·lacions industrials a Mèxic

El mes de setembre passat, el Gremi va organitzar una missió empresarial subvencionada pel COPCA, per tal de visitar les instal·lacions de dues empreses agremiades a Mèxic, Ciments Molins i CEMEX. Així doncs, del 19 al 25 de setembre, vuit empreses agremiades van poder conèixer la planta de ciment que CEMEX té a Tepeaca i la fàbrica de la Corporació Moctezuma del Grup Molins a l'Estat de Morelos. A més, la missió també va incloure la visita a la planta de formigó Morones Prieto i la planta d'àrids ATM, totes dues pro-

pietat de CEMEX. Tots els participants a la missió van coincidir que havia estat una experiència molt interessant i enriquidora. Així doncs, segons van explicar, totes les fàbriques visitades tenen un alt grau de desenvolupament, tant tecnològic, com d'imatge corporativa. El president del Gremi, Pasqual Roca i Riera, que va participar en la missió, va assegurar que "totes dues empreses, CEMEX i Ciments Molins, tenen unes instal·lacions realment impressionants".



Ciment Català reuneix més de 300 professionals al seu seminari tècnic

L'Agrupació de Fabricants de Ciment de Catalunya (Ciment Català) va organitzar el 18 de gener passat el seu II seminari tècnic Ciment i formigó, camí cap a Kioto. En total, van assistir-hi més de 300 professionals del sector que, juntament amb els ponents, van analitzar els reptes i solucions que la indústria haurà d'adoptar per complir el Protocol de Kioto. El conseller de PTOP, Joaquim Nadal, i el conseller de Medi Ambient, Salvador

Milà, van participar al seminari. A l'acte, Arturo Gonzalo Aizpiri, secretari general per a la Prevenció de la Contaminació i el Canvi Climàtic del ministeri de Medi Ambient, va subratllar que el sector del ciment té una "gran capacitat" per assumir combustibles alternatius, en especial biomasses. D'altra banda, diversos ponents van assenyalar que "no es pot demanar als sectors industrials un esforç de reducció d'emissions de GEH superior al que els permet de fer la tecnologia disponible".



Salvador Milà va presidir l'acte de cloenda del seminari.



Gonzalo Aizpiri, durant el col·loqui que va seguir a la seva intervenció.

El Gremi d'Àrids de Catalunya signa un conveni de col·laboració amb ANEFA



Pasqual Roca i Javier Andrada, després de signar el conveni.

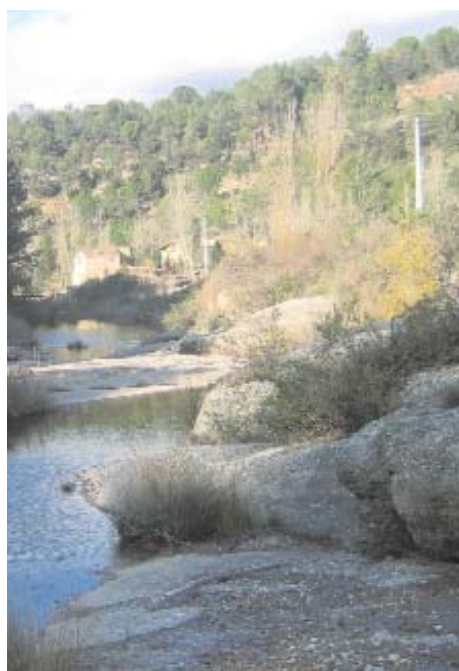
El Gremi d'Àrids de Catalunya i l'Asociación Nacional de Empresarios Fabricantes de Áridos (ANEFA) van signar a Barcelona el dia 9 de febrer passat un conveni que reforçarà les relacions entre totes dues entitats. Pasqual Roca, president del Gremi, i Francisco Javier Andrada, president d'ANEFA van ser els encarregats de signar aquest protocol, que pretén estrènyer els llaços entre totes dues associacions.

A l'acte també hi van assistir, de part del Gremi, Sebastià Alegre, vicepresident del Gremi; Josep Maria Rodríguez, vicepresident del Gremi de Catalunya i president del Gremi provincial d'Àrids de Tarragona; Sebastià Espinet, vicepresident del Gremi de Catalunya i president del Gremi d'Àrids i Formigons de Lleida, i Jaume Puig, gerent del Gremi. De part d'ANEFA, van ser presents Jaime de Sivatte i José Luis Pérez Ahumada, vicepresidents d'ANEFA, i Rafa-

el Fernández, director general d'ANEFA.

Amb la signatura d'aquest conveni es vol acostar totes dues entitats per tal d'enfortir la representativitat del sector extractiu. Això comportarà lesdevenir d'una veu única davant les administracions per tal de poder defensar millor els interessos de la indústria. D'aquesta manera es vol generar un entorn que possibiliti un creixement estable i sostingut del sector que afavorirà, no només la indústria extractiva, sinó el conjunt de la societat. Més concretament, el conveni diu que totes dues entitats continuaran sent sobiranes en el seu àmbit territorial i que, en el cas de la representació del sector dels àrids davant de tercers, "les dues organitzacions actuaran coordinadament, amb presència conjunta quan s'estimi oportú, intercanvi d'informació i criteris de participació".

Aquest conveni s'emmarca en un context en el qual la indústria extractiva té cada cop més dificultats per desenvolupar-se amb normalitat. Això és degut als inconvenients amb què es troben per part de les Administracions Públiques, la nova legislació a nivell europeu, l'activitat mediàtica de grups i plataformes amb interessos contraris al sector i, alhora, la societat en general, influenciada pels estereotips negatius i la desinformació.



El sector guanya el contenciós contra l'ACA

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha estimat el recurs contenciós administratiu interposat per una empresa agremiada contra l'acord relatiu a l'ordenació de les extraccions d'àrids als aqüífers del delta del Fluvià i de la Muga. D'aquesta forma, tal com diu la sentència, el TSJC declara "nul de ple dret" l'acord, perquè l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) no té potestat reglamentària.

Aquest acord va ser adoptat pel Consell d'Administració de l'ACA el 4 d'octubre de 2002. Tant el Gremi d'Àrids com una altra empresa

del sector, també van presentar recursos contra l'acord de l'ACA, però encara estan pendents de resolució.

Abans de ser aprovat l'acord, el Gremi ja va presentar nombroses al·legacions contra l'escript per denunciar la imprecisió i la falta d'estudis previs acreditatius de les mesures per adoptar, entre altres deficiències. L'ACA va resoldre les al·legacions amb certa imprecisió i, malgrat que les al·legacions presentades eren tant jurídiques com tècniques, la resposta de l'ACA es va limitar a referir-se a la part tècnica sense fer cap esment a la part jurídica.

FEDAE celebra la seva Assemblea General



El 27 de febrer passat, a Madrid, es va celebrar l'Assemblea General de la Federació Espanyola d'Associacions d'Indústries Extractives (FEDAE), de la qual el Gremi forma part. Un dels punts més destacats de l'acte, va ser la renovació de Julio César Valle com a gerent de la FEDAE. D'altra banda, el Gremi va participar en aquesta Assemblea presentant un informe sobre les gestions realitzades amb relació a l'aplicació de l'IPPC a la mineria i la seva incidència en les llicències municipals a Catalunya.

Julio César Valle va ser renovat com a gerent.

GREMIS I ASSOCIACIONS

La Unió de Magatzemistes de Ferros de Catalunya i Balears



Jaume Puig va exposar la llei de morositat en representació de FECOCAT, de la qual la Unió forma part, durant la celebració del seu 25è aniversari.

La Unió de Magatzemistes de Ferros de Catalunya i Balears va néixer l'any 1980. Actualment, la Unió agrupa 74 empreses d'arreu del territori, que es dediquen a la distribució de productes siderúrgics en més de 100 punts de venda. La Unió de Magatzemistes representa el 98% de les empreses d'un sector que dona feina directa a més de 2.100 persones i que factura uns 740 milions d'euros a l'any.

Durant els darrers anys, la Unió ha tingut un increment d'associats, principalment a causa de l'alça del sector de la construcció. El sector dels magatzemistes de ferro és bastant estable i totes les previsions indiquen que es mantindrà la dinàmica que s'ha estat desenvolupant fins ara. Els sectors proveïdors de les empreses de la Unió de Magatzemistes de Ferros són els fabricants siderúrgics, els magatzems de distribució i els importadors, entre d'altres, mentre que entre els principals clients dels magatzemistes pertanyen al sector de la construcció, l'automoció, l'estampació, la caldereria, la serralleria, la línia blanca i l'estructura metàl·lica.

Les principals qüestions que més preocupen el sector, són la morositat, la concentració de proveïdors i l'excessiva dependència del sector de la construcció. També els preocupa la saturació en la capacitat d'oferta, la forma en què es regulen les baixes laborals dins del conveni del metall, atès l'elevat nivell de plantilles, la informació escassa i sovint confosa de les fàbriques i el curt termini de pagament a proveïdors.

25 anys d'història

La Unió de Magatzemistes va celebrar durant el mes de novembre passat els 25 anys de la seva fundació. Per aquest motiu va convocar associats, clients i proveïdors al seu congrés, el qual va ser clausurat per Josep Maria Rañé, conseller de Treball i Indústria, i Miquel Valls, president de la Cambra de Comerç de Barcelona.



El conseller Rañé va tancar l'acte dels 25 anys de la Unió.

Unió de Magatzemistes de Ferros de Catalunya i Balears

C/ Aribau, 168, 1r-1a · 08036 Barcelona

Telèfon: 93 390 71 11

magferros@lancomputer.net

BONES PRÀCTIQUES

Les jornades de portes obertes



L'Escola Solc, durant la seva visita a la pedrera de Cansa 2001.

Algunes de les empreses agremiades porten a terme, des de fa algun temps, tot un seguit d'activitats per fomentar i millorar les relacions amb el seu entorn i comunitat local. Una de les accions que realitzen és la política de portes obertes a la instal·lació. Principalment, les jornades de portes obertes estan destinades a les escoles de la zona i permeten als nens i nenes apropar-se i conèixer una mica més les activitats extractives. Però, tot i així, no és una activitat exclusivament destinada a col·legis, sinó que també es poden fer les pedreres accessibles a d'altres sectors de la societat interessats en les activitats extractives.

En el cas de les jornades de portes obertes per a escoles, un exemple d'empresa agremiada que porta a terme aquesta política és Amsa, SA. Des de desembre de l'any passat, ha organitzat ja quatre visites de diferents escoles del Pla de l'Estany a la seva pedrera de Can Riera a Palol de Revardit. Les visites estan coordinades a través de l'Escola Natura de Banyoles, de la qual Amsa és col·laboradora. Durant les visites, s'explica als estudiants tot el

procés de fabricació dels àrids, des de l'extracció fins a la trituració i la classificació corresponent. També es parla de la restauració que es du a terme i fins i tot els nens hi participen ajudant a plantar arbres.

Amsa ha participat també en altres projectes conjunts amb l'Escola Natura, com per exemple la creació d'un joc de sobretaula anomenat Tresquis, sobre la naturalesa i el Pla de l'Estany. Amsa ha valorat totes aquestes experiències com a molt enriquidores i esperen continuar treballant en aquesta direcció durant els propers anys. Tal com explica Lluís Agustí, un dels organitzadors de les visites a la pedrera de Can Riera, "aquestes activitats són una forma de sentir-se una mica més a prop de les generacions del futur, així que ho recomanem a totes les empreses".

Altres exemples d'empreses agremiades que obren les seves pedreres al públic, són Cansa 2001, SL o Àrids Uniland, SA. En el cas de Cansa 2001, ja fa quatre anys que rep la visita d'escoles de primària a les seves instal·lacions. Pel que fa Àrids Uniland, la seva explotació d'Orpí (a l'Anoia) realitza des de l'any 2002 activitats d'educació i sensibilització ambiental. Coordinats

Aquest tipus d'activitat fomenta el diàleg i la cooperació amb la comunitat local

amb el centre d'educació ambiental Vella Silena, Uniland ha desenvolupat un programa educatiu adaptat a escolars a partir dels vuit anys que tracta sobre la compatibilitat entre l'extracció d'àrids i la sostenibilitat ambiental.

Gràcies a aquest tipus de política es fomenta el diàleg, la cooperació i la consulta amb la comunitat local. No només la societat s'acosta a la pedrera, sinó que les mateixes empreses donen un pas que les apropa una mica més al seu entorn i els permet millorar la comprensió mútua.



Els alumnes del CEIP Pla de l'Ametller van ajudar a plantar arbres a la pedrera de Can Riera.

RECULL DE PREMSA

EL PUNT (GIRONA) • 06/02/2006

L'obra pública i la construcció han fet disparar un 60% el consum d'àrids a Girona en 5 anys

El sector calcula que les reserves actuals de Girona duraran uns 10 anys, i demana facilitats per obrir noves extraccions

● L'obra pública i el boom de la construcció han fet disparar el consum d'àrids, que en els 5 últims anys ha augmentat un 60,2% a les comarques gironines. En

els deu últims anys, aquest increment ha sigut d'un 76%. En la demarcació es van gastar el 2005, 7,8 milions de tones d'àrids, entre pedra, grava i altres materials. En total, el sector calcula que

amb les explotacions que hi ha obertes avui en dia té una reserva de 89 milions de tones, i que amb el ritme de consum actual — que tendeix a créixer cada any — aquestes reserves es poden caure en

una dècada aproximadament. Per això demana facilitats per poder obrir noves pedreres i gravats, i un planejament supramunicipal regulat per la Generalitat segons la necessitat de cada zona.

Una de les principals conseqüències de la creixent demanda d'àrids és la proliferació del que s'anomena préstec de material, que han augmentat respecte als que es feien habitualment. Aquests préstecs consisteixen en obrir extraccions al costat de grans obres, per assegurar el subministrament de material i facilitar-ne el transport. Aquestes activitats, que són temporals, no estan subjectes a tantes condicions com les pedreres habituals —com controls de qualitat o restauració de l'espai—. Precisament el departament de Medi Ambient va expedir el 2005 a l'empresa que executa les obres del TGV a Vilobí per extraccions irregulars.

Per evitar aquesta situació, el gremi d'àrids ha demanat una simplificació del procés per aconseguir una autorització per obrir o ampliar activitats, així com una llei catalana de mines que defineixi el marc competencial. També volen establir les compensacions als municipis pels problemes que els genera, i que la Generalitat faci un mapa on s'hi indiquin les extraccions que s'han de fer segons les necessitats de cada demar-



Instal·lacions de la pedrera d'Ullà, al Montgrí. / EUDALD PICAS

el contrapunt | ORIOL MAS

Picar pedra

Necessitem pedra com el pa que mengem, sobretot, amb un sector de la construcció tan potent, que és el motor econòmic del país. El gremi d'àrids es queixa que és mal vist i que demanar noves llicències és cada vegada més difícil. Per què? A Girona, un 10 per cent de les extraccions són conflictives, i el 2004

se'n va obrir 35 expedients sancionadors i 65 requeriments per irregularitats. Si mirem les hemeresques, hi trobarem restauracions mal fetes —si és que es fan—, sobreexplotacions... I una sensació de passar-se de llestos. Demanen comprensió social. Fins que no millorin el currículum, això els serà, precisament, picar pedra.

ciació. Per exemple, les comarques gironines es consideren deficitàries en l'extracció de material. I tot plegat a un ritme

creixent de la demanda, no només a Girona sinó a tot Catalunya, on es gasten 60 milions de tones d'àrids cada any. A més, es

calcula que hi ha unes reserves de 660 milions segons la capacitat de les explotacions que ja funcionen en l'actualitat.

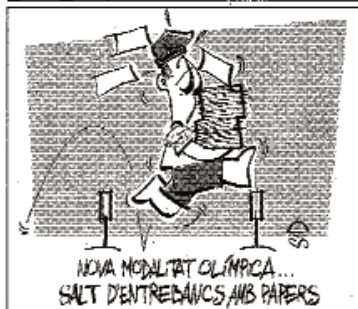
3% de runa reciclada. Actualment es recicla només un 3% dels 7 milions de tones de runa que es generen cada any a Catalunya. Aquesta reutilització de la runa serveix per substituir els àrids en obres on la seva qualitat no és tan important, com ara en l'ampliació de ponts o les bases de camions. I a l'intent del gremi d'àrids és que en un termini d'un o dos anys aquest percentatge augmenti fins al 7% o el 8%, i que en deu anys es recicli un terç del volum total de runa, o sigui, cap a uns tres milions de tones l'any. Aquest reciclatge haurà d'originar en la mesura del possible el ritme d'extracció de pedres i gravats, i allargar abill les reserves d'àrids, solucionant en part els problemes per obrir noves explotacions. Si bé des del gremi es reconeix que l'objectiu és «molt ambiciós», la tendència és augmentar cada cop més el reciclatge.

22 quilos de pedra per persona i dia.

Les quantitats d'àrids que es gasten tant en obra pública com en construcció dona com a resultat que cada català gasta una mitjana de 22 quilos de pedra cada dia, fet que suma un total de 8 tones l'any per persona. Aquesta xifra, però, és menor que la que es gasta a la majoria de països europeus. Per exemple, a Alemanya el consum calculat de pedra per persona és de 28 quilos cada dia, sis més que a Catalunya. En aquest cas, una bona part dels àrids destinats a obra pública no són per a noves infraestructures, sinó per al manteniment de les que ja hi ha. L'increment de demanda d'àrids a Catalunya fa que la diferència amb la mitjana europea es vagi reduint progressivament, i, de fet, la tendència a mitjà o llarg termini és acabar igualant les xifres.

EL PUNT (GIRONA) 06/02/2006

gat i gos | Lluís Puigferré



EL PUNT (GIRONA) 06/02/2006

Girona té reserves d'àrids per només deu anys si el ritme d'obres es manté

L'obra pública i la construcció han provocat un augment del consum del 60% en cinc anys

LA VANGUARDIA • 23/01/2006

La construcción agotará en diez años las reservas de piedra en las canteras catalanas

MEDIO AMBIENTE

■ El gremio que extrae piedras y arenas en Catalunya se queja de la falta de permisos para ampliar yacimientos o abrir nuevos

ANTONIO CERRILLO

BARCELONA. — El rápido ritmo de la obra pública y la edificación en Catalunya va camino de agotar en menos de diez años las canteras de donde se extraen piedras y arenas. Es, al menos, la alerta que lanzan Pasqual Roca, presidente del Gremi d'Àrids de Catalunya, y Jaume Puig Canal, gerente de la entidad. Ambos censuran duramente los obstáculos que entorpecen la apertura o ampliación de canteras.

EL PUNT (GIRONA)

Un principio de acuerdo permitirá compatibilizar la expansión futura de las canteras con los espacios de la Red Natura 2000

La situación que vive el sector de los áridos refleja la complicada gestión territorial en Catalunya. La protección de los suelos y los espacios naturales, la creciente densificación y la maraña legal hacen muy difícil abrir nuevas canteras, sin embargo, éste es un país que lo apuesta casi todo al sector de la construcción.

Las 300 canteras y graveras catalanas producen más de 60 millones de toneladas de piedras y arenas al año, que sirven para fabricar hormigón, cemento y otros materiales. Esto supone el movimiento continuo de 20.000 camiones de transporte, con un trasiego de 60.000 trayectos al cabo del año. Las quejas ciudadanas por las molestias que ocasiona esta actividad (tráfico, ruido, polvo y, a veces, detonaciones) suelen ser muy frecuentes.

Los empresarios reconocen estos problemas, dicen que intentan corregirlos, pero destacan otro punto. Señalan que el cierre de las canteras del área metropolitana de Barcelona está obligando a efectuar viajes desde lugares cada vez más lejanos para proveer el material. El problema es que el transporte de estos materiales no se efectúa en tren, sino que (a diferencia de otros países) se lleva a cabo exclusivamente por carretera, con todo lo que comporta.

Con los recientes cierres de las canteras de Bugués, Vallensana (Badalona) o Vallès Oriental (Castell de Vilatorrada) se ha dejado de sacar cinco millones de toneladas de piedra al año, lo que ha obligado a suplirla con largos viajes desde otros lugares, muy lejanos. Especialmente traumático ha sido el cierre de la



Cantera del parque natural del Garraf, al lado de la C-32

cantera de la Vallensana, que alimentaba las ampliaciones del puerto de Barcelona, el nuevo puerto de Badalona o la línea 9 del metro.

Las canteras tropiezan con múltiples obstáculos, dicen sus promotores. "Es difícil abrir nuevas canteras y no se amplían las actuales. Nuestro margen se está acortando. Tenemos un grave problema de renovación de reservas", dice Pasqual Roca. Las reservas actuales se sitúan

en unas 660 millones de toneladas, por lo que, en el escenario futuro de una demanda intermedia sólo se podrían cubrir las necesidades de unos diez años. Si la demanda fuera superior, las existencias se agotarían incluso antes.

El Gremi d'Àrids se queja de que no se ha autorizado ninguna cantera en los lugares que están en el plan de espacios de interés natural, pese a que en él no se prohíbe esta activi-

dad y sólo se la condiciona al depósito de un aval para la futura restauración de los terrenos. "Los permisos se eternizan, pueden durar tres años; incluso hemos estado en trámites dos años para explotar una grava en la que sólo había trabajo para seis meses", dice Pasqual Roca. Los múltiples interlocutores —los departamentos de Industria, Política Territorial, Medi Ambient y los ayuntamientos—, la falta de adecuación de la ley de la Administración Ambiental, una protección superior a la europea y las resisten-

EL DATO

22 kilos de piedra al día per cápita

■ Cada catalán consume (o gasta) una media de 22 kilos de piedra al día, lo que supone más de 60 millones de toneladas anuales en total. Dicho de otra manera, cada uno de los catalanes genera una demanda de más de ocho toneladas al año.

cias de los municipios son las barreras que detienen el gremio.

El problema ha podido entrar en una cierta vía de solución tras las negociaciones con la dirección general de Medi Natural. El gremio reclama que en las zonas afectadas por la propuesta de la nueva Red Natura 2000 se les deje una franja mínima de explotación futura. Unos 70 cantereros han visto sobrepasado su perímetro por la propuesta de la Red Natura 2000, aunque según el gremio se han aceptado ya unas 20 alegaciones. "Nuestra actividad es necesaria, se deriva de la propia planificación, nosotros no imponemos la demanda", dice Pasqual Roca. ■

EL PUNT (GIRONA) 06/02/2006

Els problemes del sector

● El procés d'autorització de noves activitats extractives és una de les principals queixes del Gremi d'Àrids de Catalunya, ja que critiquen que per demanar un permís han de tenir el vistiplau de l'Ajuntament implicat, Medi Ambient, Urbanisme, Política Territorial i Indústria. A part d'allargar durant mesos l'aprovació de l'activitat, asseguren que és molt difícil que tothom estigui a favor del projecte. A més, la inseguretat de si podran mantenir durant temps una extracció fa que el sector no reinverteixi beneficis en innovacions tecnològiques, segons el gerent del Gremi, Jaume Puig. Finalment, diuen que la manca d'extraccions provoca un augment considerable de les distàncies de transport dels àrids, cosa que repercuteix en els costos, en l'emissió de diòxid de carboni i en el col·lapse circulatori a les carreteres.

EL PUNT (GIRONA) 06/02/2006

Els criteris de Medi Ambient

● El Departament de Medi Ambient valora la idoneïtat de donar permís a activitats extractives seguint diversos criteris. Entre aquests, destaca evitar-ne la ubicació en espais naturals de protecció especial o de rellevància ambiental i recomana que s'utilitzin antigues explotacions abandonades o sense restaurar per instal·lar-n'hi de noves. També estableix que s'han d'ubicar en indrets ocults visualment, i que l'activitat s'ha de començar a fer per darrere de la zona que encara està per explotar perquè hi hagi pantalles visuals. Per minimitzar l'afectació als veïns, vol que l'accés de la maquinària es faci per camins propis de l'activitat i que estiguin asfaltats per evitar pols. Recomana combinar l'extracció amb el reciclatge de runes, i s'assegura que el programa de restauració sigui viable tècnica i econòmicament.

DIARI DE GIRONA • 26/01/2006

CONSTRUCCIÓ

El Gremi d'Àrids alerta que les comarques de Girona només tenen reserves per a 12 anys

L'altre punt de preocupació és l'increment dels quilòmetres que els seus camions han de fer

Xavier Pi/Acn/DdeG, Girona. El Gremi d'Àrids va alertar ahir al migdia que les reserves actuals d'extraccions a les comarques gironines s'esgotaran en un termini màxim d'entre deu i dotze anys si no es prenen mesures per renovar-les. El sector, que l'any passat va moure més de set milions de tones a la demarcació, també va indicar que cada vegada més els camions estan recorrent distàncies més llargues a l'hora de subministrar materials.

Actualment, a les comarques gironines es disposa d'unes reserves de 89 milions de tones d'extraccions d'àrids autoritzades. L'any passat, el sector va moure a la demarcació 7.800.000 tones. «Ens estem adonant, però, que la manca de capacitat de subministrament que feia temps que advertíem en aquesta demarcació s'agreuja a

mesura que avança el temps», va declarar el gerent del Gremi Jaume Puig.

Segons Puig, el fet que hi hagi problemes per ampliar les pedreres o per renovar les reserves, lligat al gran volum d'obra pública que es preveu, comporta que només es disposi d'una previsió d'àrids per a un màxim de dotze anys. «Nosaltres estimem que amb la capacitat d'extracció que hi ha ara autoritzada, la capacitat de consum es pot esgotar en un període d'entre deu i dotze anys», va concretar Puig.

Pel Gremi d'Àrids, la solució

■ **La capacitat està supeditada per les zones en què es permet l'extracció**

a aquest problema passa per ampliar l'activitat deixant de banda aquelles parts on ja s'ha excavat i que han estat restaurades. «És a dir, no volem ampliar els forats més cap endins, sinó aprofitar aquelles zones que es troben al costat de parts restaurades i que poden aportar nous àrids», va concretar el gerent.

En aquests moments, el Gremi i la Generalitat estan estudiant quines són les mesures que cal prendre per garantir que es puguin aportar àrids respectant el Medi Ambient. «No estem estudiant tant les capacitats de subministrament actual, sinó les reserves que el sector té autoritzades a mitjà termini i si aquestes són suficients», va concretar Puig. «El que ens cal és posar-nos d'acord entre les dues parts, perquè també s'ha de tenir en compte que la demanda d'à-

rids no la generem nosaltres», va afegir el gerent del Gremi.

Pel Gremi, preveure les reserves d'àrids és important tenint en compte la demanda actual. D'una banda, provinent del creixement sostingut que mostra el sector de la construcció, «i que no es preveu que davalli», va indicar Puig. I de l'altra, provinent de l'obra pública que hi ha planificada a les comarques gironines. Entre aquest darrer grup, el gerent del Gremi va recordar infraestructures com el TGV, el desdoblament de la C-31, l'AP-7 o la N-II, entre d'altres.

Amés de la necessitat de preveure les reserves d'àrids, altres qüestions que preocupen el Gremi són l'augment de la distància que han de recórrer els camions i l'increment de les aportacions irregulars de material a obra pública.

ABC (EDICION SEVILLA) • 13/01/2006

El cierre de las canteras de Málaga provoca pérdidas de 600 millones en la construcción

ABC

MÁLAGA. El conflicto originado por el cierre de las canteras de Alhaurín de la Torre ha ocasionado hasta la fecha pérdidas por valor de 600 millones de euros en la construcción en la provincia de Málaga, según la patronal del sector, que advierte de que 60.000 trabajadores pueden «ir a la calle» la próxima semana.

El presidente de la Asociación de Constructores y Promotores de Málaga (ACP), José Prado, cifró el impacto económico del cierre de las explotaciones en 15 millones diarios sólo en la construcción, al que hay que añadir el perjuicio causado a las empresas auxi-

liares, que elevan las pérdidas a una cantidad «impensable».

En declaraciones a Efe, Prado recordó que el conflicto ya dura siete semanas y había paralizado la mayoría de las obras de la provincia por falta de áridos, y desde que el pasado lunes se inició la huelga general de la construcción «todo está parado, no sólo el sector residencial, sino también las grandes obras del Ministerio de Fomento», aseguró.

Tras subrayar la dependencia que tiene la economía malagueña de la construcción y el turismo, Prado emplazó a la Junta de Andalucía y al Ayuntamiento de Alhaurín de la To-

rra a que «lleguen a un acuerdo que desbloquee esta situación». Si la semana próxima se mantiene la huelga, «60.000 trabajadores directos van a la calle, al paro», auguró el presidente de la ACP, quien subrayó la repercusión «colateral» que tiene la paralización de las obras en oficios como la fontanería, carpintería o electricidad.

Cuarta jornada

La cuarta jornada de huelga, convocada tras la clausura por orden judicial de cuatro canteras, ha tenido un seguimiento del 90%, sin que se haya registrado ningún incidente, según CC.OO. En las obras que dependen del Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (Adif) la huelga ha tenido un efecto «bastante limitado», ya que la mayor parte de los trabajos están «muy avanzados» y se acometen actuaciones que no precisan del aporte de áridos, dijeron fuentes de este organismo.

DIARIO DE SEVILLA • 08/12/2005

El cierre de las canteras deja sin áridos las obras de Málaga



SIN TRABAJO. Una de las canteras de Alhaurín de la Torre, ayer sin actividad tras su clausura.

El alcalde de Alhaurín de la Torre firma el decreto de clausura de cuatro minas e insta a los empresarios que las gestionan a regularizar la situación de las instalaciones

MANUELA HERREROS

■ **ALHAURÍN DE LA TORRE (MÁLAGA).** El cierre de las canteras de Alhaurín de la Torre (Málaga) se hizo ayer efectivo. El alcalde Joaquín Villanova firmó el decreto de cierre de cuatro de estas canteras a pesar del paro indefinido de los trabajadores, que dura ya diez días, y el desahastecimiento de áridos de algunas obras en Málaga. La Asociación de Constructores y Promotores de Málaga ya ha advertido que podrían producirse expedientes de regulación de empleo.

Con este decreto, el Ayuntamiento cumple la providencia del Juzgado número 4 de lo Contencioso Administrativo de Málaga de julio de 2001, ratificada por el Tribunal Superior de Justicia de

Andalucía el pasado octubre. Esta sentencia, que fue notificada al Consistorio el 25 de noviembre, ordenaba el cierre en el plazo de 10 días de las canteras por que no cumplen las medidas medioambientales. El municipio lo ha hecho cinco días antes de que expirara este plazo.

El decreto, además de ordenar el cierre inmediato de las canteras por carecer de la licencia de apertura, requiere a los titulares a que en el plazo máximo de dos meses procedan a su regularización, si procede, solicitando la correspondiente autorización. Asimismo, se ha trasladado la resolución a la Policía Local para que verifique su cumplimiento y notifique los decretos de cierre a las cuatro empresas, con la advertencia de que su

PROTESTAS

Doscientos trabajadores se ven afectados

El cierre de las cuatro canteras dejará sin empleo a unos doscientos trabajadores en Alhaurín de la Torre. Estos operarios vivieron ayer la décima jornada del paro indefinido y realizaron por la mañana el corte de la carretera de Churriana, en su acceso a Alhaurín. Esta es la segunda vez que los operarios recurren a estos actos para reclamar a las administraciones una solución a los despidos. Posteriormente, unas cien personas se trasladaron al Ayuntamiento, donde se concentraron durante varias horas. Algunos de los trabajadores se personaron en el Pleno extraordinario y abuchearon a los concejales de la oposición.

incumplimiento podrá dar lugar a los perjuicios penales y administrativos.

Villanova, del Partido Popular, lamentó los perjuicios que la aplicación de la sentencia puedan suponer tanto en la pérdida de los puestos de trabajo de los operarios de estas explotaciones, unos doscientos se verán afectados, como en las consecuencias en el sector de la construcción.

La Delegación de Gobierno en Málaga ha convocado para el sábado una reunión con todos los sectores afectados para buscar una solución legal al conflicto social que se derive de este cierre. El Ayuntamiento ha reiterado su deseo de que a este acto se convoque también a los partidos de la oposición, así como a la Plataforma en Defensa de la Salud y la Sierra, que fue quien interpuso la denuncia. Ayer se celebró un Pleno extraordinario en el que se debatió la protección integral de la totalidad de la Sierra de Alhaurín y los montes de la localidad. La moción, presentada por PSOE e IU, no prosperó por los votos del PP.

EL CORREO DE ANDALUCIA • 12/01/2006

SE REGISTRA UN 90% DE SEGUIMIENTO EN LA TERCERA JORNADA DE HUELGA EN EL SECTOR DE LA CONSTRUCCIÓN

Mil trabajadores contra el cierre de las canteras

MÁLAGA. Unos mil trabajadores, según la Policía Local, se manifestaron ayer en Málaga en la tercera jornada de huelga en el sector de la construcción, que fue secundada en un 90%, y que obedece al desabastecimiento de áridos derivado de la clausura de cuatro canteras en el municipio de Alhaurín de la Torre.

Tras el acercamiento que se produjo el pasado martes entre las partes afectadas, ayer se mantuvo una nueva reunión para intentar dar una solución al conflicto. Un encuentro que se prolongaba aún a la hora del cierre de este periódico.

La movilización, convocada por CCOO, que elevó la cifra de participantes a 5.000, recorrió las



PROTESTA. Participantes ayer en Málaga durante la manifestación.

principales calles del centro de la ciudad y se detuvo frente a las sedes del PP y de la delegación del Gobierno de la Junta. La protesta contó con la presencia del secretario general de CCOO en Andalucía, Francisco Carbonero, que resaltó que la envergadura del problema trasciende el ámbito de las extracciones mineras de la localidad para afectar a un sector estratégico de la construcción, lo que "incidirá en la economía andaluza hasta sobrepasar los límites de la cordura".

Así, apeló a la responsabilidad de la Junta y de los dirigentes autonómicos del PP, "porque el señor Javier Arenas (presidente regional de los populares) también se tiene que pringar".

LA OPINION DE MALAGA • 11/01/2006



Consenso. Miró Cármez y Joaquín Villanova, segundo por la derecha, a la salida de la reunión de la mesa de las canteras, ayer desabastecidas.

LAS CLAVES

1 Acuerdo muy cercano

El acuerdo para poner fin al conflicto de las canteras podría pasar por el plan de restauración completado con el tratamiento de los materiales ya extraídos y la salida de áridos suficiente para garantizar el abastecimiento al sector de la construcción. Al mismo tiempo, se buscarían nuevas ubicaciones para las explotaciones de áridos.

2 Huelga y concentración

Pese al acercamiento de las posturas, el sindicato CCOO anunció ayer que mantendrá la convocatoria de huelga en la construcción y en las canteras, así como la manifestación que hoy recorrerá las distintas sedes de la Junta de Andalucía para acabar en la sede del PP a partir de las 10.00 horas.

Principio de acuerdo para resolver la crisis de las canteras

La solución pasará por la restauración propuesta por el Ayuntamiento, aunque garantizando un mínimo de salida de áridos de las explotaciones para abastecer al sector de la construcción

CINCO DIAS • 31/12/2005

La cementera convoca una junta para blindar el resto del capital

La irlandesa CRH compra a minoritarios el 26% de Uniland por 300 millones

El grupo irlandés de materiales para la construcción CRH anunció el viernes en la Bolsa de Londres la compra del 26,3% de la cementera Uniland, por 300 millones de euros. Las familias Fradera y Rumeu, propietarias del resto del capital, consideran que la entrada es hostil, al contravenir los vendedores —otras ramas de las mismas familias— "el derecho de tanteo previsto en los estatutos", reservándose "las oportunas acciones legales". Paralelamente, Uniland ha convocado junta para defender su posición modificando la sindicación de los títulos.

TONI GARCANTÉ Barcelona

De la misma forma que la familia Molins consiguió blindar la compañía de su mismo nombre en 1997 ante la entrada de Lafarge, las familias Fradera y Rumeu han convocado junta extraordinaria el próximo 25 de enero para iniciar la defensa de la entrada hostil del grupo irlandés CRH. El único punto del día de la convocatoria pretende modificar la sindicación de los títulos y el quórum de decisión de las juntas de accionistas, con el objetivo de frenar al tercer grupo de materiales de construcción europeo, que anunció el viernes la adquisición del 26,3% del capital de Corporación Uniland, la sociedad holding de la cementera catalana, por 300 millones de euros.

Los accionistas vendedores pertenecen a varias ramas de los Fradera y Rumeu. Estas dos familias controlaban la totalidad del capital de la empresa desde que dejó de cotizar en Bolsa en abril de 2003. Precisamente, la escasa rotación del valor fue la razón principal de su exclusión (el 93,91% de los títulos seguían en manos de las fami-

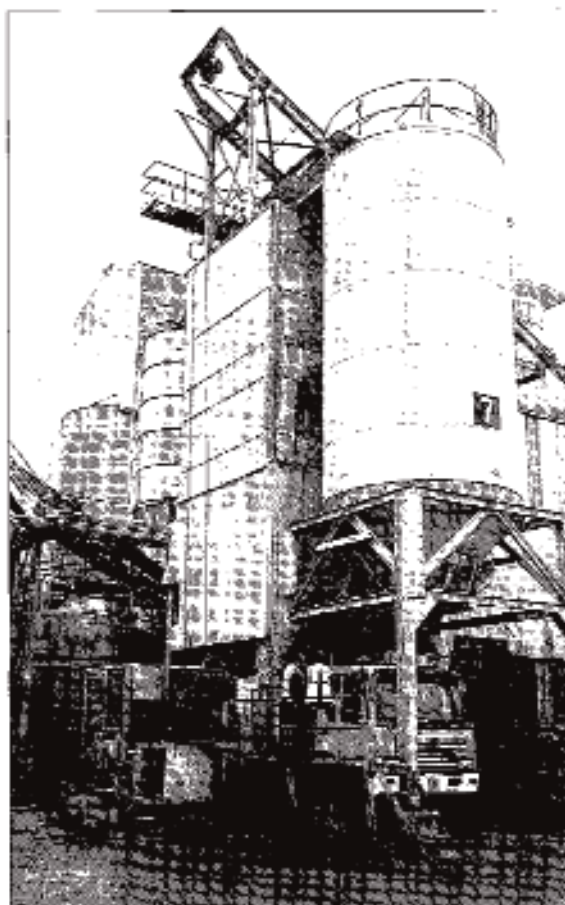
lias familiares). Un comunicado emitido por Corporación Uniland señaló que los accionistas que no vendieron "consideran que la adquisición se ha hecho contraviniendo el derecho de tanteo previsto en los estatutos de la sociedad, y se reservan las oportunas acciones legales. Dichos accionistas han sindicado sus acciones hasta aproximadamente un 70% inicialmente, para afrontar el posible gobierno de la compañía". No fue posible contrastar el comunicado con ningún directorio ni accionista.

De esta forma, la nueva etapa de Joan Rosell en la presidencia de la cementera —fue nombrado el 20 de noviembre pasado— se inicia con un conflicto abierto por la independencia de la compañía, cuya única alianza empresarial se concentra en el extranjero. Desde hace más de 40 años, Uniland comparte el 50% las inversiones en Argentina y Uruguay con Cementos Molins. El también presidente de la patronal catalana Fomento sustituyó en el cargo al ex presidente de la SEPI, Pedro Ferreras.

Por su parte, CRH hizo pública una nota en la que no citó el conflicto abierto con el resto de accionistas de Uniland. Al contrario, el presidente ejecutivo del grupo irlandés, Liam O'Mahony, concluyó el comunicado destacando que esperaba "trabajar de forma constructiva con la compañía en un futuro".

CRH pretende aumentar su presencia en el mercado cementero español, donde está presente desde 1987 a través de la compañía Betón Catalán. Parte del interés de CRH en su entrada en Uniland pasa por incrementar sus intereses en América Latina, con las citadas posiciones de las factorías instaladas en Argentina y Uruguay. Uniland, que también cuenta con dos fábricas en Túnez, produjo 5,5 millones de toneladas de cemento en 2004. La facturación consolidada se situó en los 423 millones, con un beneficio operativo de 143 millones.

Las familias Fradera y Rumeu preparan el blindaje del 70% del capital del grupo con la convocatoria de una junta el 25 de enero



Instalaciones de CRH en Dublín. IRIS/GETTY

El comprador quiere formar un grupo en la Península

CRH prevé formar un grupo en la Península Ibérica con sus participaciones en España y Portugal. En este último país, cuenta con una participación del 50% en la compañía Soral, desde junio de 2004. Con esta operación, CRH consiguió entrar indirectamente en el mercado de Túnez, donde también tiene intereses Corporación Uniland. La multinacional irlandesa mantiene en España su posición en Betón Catalán y la participación en Uniland.



Liam O'Mahony

Este crecimiento, capitaneado por el presidente ejecutivo, Liam O'Mahony, forma parte del plan para potenciar la presencia del grupo en Europa. CRH ganó 2.600 millones

de euros en los dos últimos años en adquisiciones. La compra más significativa fue la de Cementbouw en Holanda, por 700 millones.

El grupo irlandés registró unas ventas de 12.820 millones en 2004, con un incremento del 16%. El beneficio operativo se situó en los 1.253 millones, registrando un incremento del 16%. La compañía se ha centrado en cuatro divisiones regionales: dos en Europa (materiales y producción y distribución) y otras dos en Norteamérica.



Maria Comellas, Directora General de Qualitat Ambiental

“El sector extractiu no ha de tenir cap problema per adequar-se”

ENTREVISTA

El sector dels àrids fa temps que s'esforça per fer sostenibles les seves activitats. Quina és la vostra percepció de la indústria extractiva?

Considero que la indústria extractiva és necessària per garantir el subministrament de materials, tant per a les infraestructures, com per a la construcció. És un sector important del país, relacionat fonamentalment amb la construcció. Es tracta d'una indústria amb un fort impacte ambiental pel que fa a l'emissió de partícules, tant en la seva activitat dins l'àrea extractiva com en el transport del material en camions.

“La indústria extractiva és necessària per garantir el subministrament de materials, tant per a les infraestructures, com per a la construcció”

El govern tripartit ha obert un nou procés d'adequació ambiental; ens podríeu explicar com s'està desenvolupant?

El Govern ja està treballant amb els primers expedients d'adequació, però és molt aviat per poder fer una valoració d'aquest nou procés d'adequació ambiental.

El sector extractiu ha manifestat més d'una vegada el neguit que suposa

“Les mesures que marca el nou procés són assumibles”

aquest procés d'adequació ambiental per a la indústria dels àrids. Creu que les activitats extractives tindran problemes per adequar-s'hi?

Es tracta d'un sector que, en principi, no ha de tenir cap problema per adequar-s'hi, perquè les mesures que marca el nou procés són assumibles, són sostenibles des d'un punt de vista econòmic i, a més, afavoriran la reducció d'emissions de partícules a l'atmosfera. Alguns exemples de mesures que poden afavorir tot això són el tractament de rodes o la pavimentació de camins.

D'altra banda, amb el procés d'adequació també es comprovarà que els projectes de restauració siguin correctes i que, realment, la pràctica extractiva es realitzi dins de l'àmbit que indica l'autorització emesa.

Una de les demandes històriques del sector és agilitar la tramitació de noves llicències i la renovació dels permisos. Quines accions està portant a terme el vostre Departament a fi de solucionar aquests problemes?

Dins de la modificació de la Llei 3/1998, es revisaran els annexos que regulen cada una de les activitats extractives. D'aquesta manera, el que es pretén és agilitzar i simplificar la tramitació d'acord amb la Direcció General de Mines i el Departament de Política Territorial i Obres Públiques (PTOP). Aquestes accions es veuran reflectides en els pròxims mesos i, sobretot, en la futura Llei de mines que el Govern ha començat a preparar.

Fa un temps es va parlar de la possible creació, dintre de la Ponència Ambiental, d'una subponència específica per a explotacions i graveres a fi d'agilitar els tràmits de les explotacions de més curta durada. En quin punt està la creació d'aquesta subponència?

La subponència està formada per personal tècnic dels tres departaments del Govern que tenen competències sobre aquesta activitat, que són: el Departament de Medi Ambient i Habitatge, el Departament de Política Territorial i Obres Públiques i el Departament de Treball i Indústria). La subponència ja ha començat a treballar amb tots els expedients d'adequació ambiental que s'han rebut.

“La subponència específica per a explotacions i graveres creada dintre de la Ponència Ambiental ja ha començat a treballar amb tots els expedients d'adequació ambiental que s'han rebut”